

[Estrup]

tragtning, at det drejer sig om unge – oftest væsentligt under 25 år – med relativt få faste udgifter.

På ét punkt vil jeg imidlertid gerne med det samme markere, at vi finder ydelsens højde problematisk. Det gælder de enlige forsørgere. Der er næppe mange i denne gruppe, som vil have råd til at give afkald på op til halvdelen af dagpengebeløbet for at tage imod et omskolingstilbud. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet se på, om der kan gøres noget for denne kategori.

På det radikale venstres vegne kan jeg altså give tilslutning til det principielle i lovforslaget, men jeg vil gerne afslutningsvis nævne to punkter, hvor vi må tage forbehold.

For det første mener vi ikke, at dette forslag skal bruges til at skaffe statslige besparelser. Ved indarbejdningen af den såkaldte ungdomspakke i finansloven var omskolingsydelsen forudsat at være udgiftsneutral. Nu viser de økonomiske konsekvensberegninger af forslaget, at der i stedet er tale om besparelser. Der er således noget at gøre godt med, f.eks. for de enlige forsørgere. I hvert fald bør eventuelle ikke indregnede udgifter for uddannelsesinstitutionerne ikke føre til krav om kompenserende besparelser.

Det andet forbehold vedrører uddannelsesydelsens bortfald, når arbejdsformidlingen giver et konkret arbejdstilbud. Den langtidslidende markerer ved sit valg af omskoling en klar vilje til at tilpasse sig arbejdsmarkedets behov. Derfor skal valget mellem arbejdstilbud og uddannelsesydelse være et reelt valg. Vi kan derfor ikke umiddelbart tilslutte os denne bestemmelse i forslaget, men vil se på den under udvalgets arbejde.

Bente Juncker (CD):

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig lovforslaget. Det sigter mod en gruppe, som er kommet meget tidligt ud på arbejdsmarkedet, og det åbner mulighed for, at disse unge mennesker kan få et omskolingstilbud.

Med hensyn til dagpengebeløbet, nemlig de 52.000 kr., må jeg sige, at i forhold til det, vi kender fra SU, er det jo ganske flot, men jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at det måske kan blive lidt knebent for de enlige mødre. Men i øvrigt kan vi tilslutte os.

Dohrmann (FP):

Det er ikke alle dele af regeringens ungdomspakke, vi er lige imponeret af. Når vi alligevel har valgt at se med sympati på næsten samtlige forslag, som bliver fremsat her i folketinget, hænger det sammen med, at vi synes, ungdomsarbejdsløsheden skal bekæmpes med stort set alle midler – i særdeleshed fordi regeringen har stillet i udsigt, at finansieringen skal ske ved offentlige besparelser.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Intentionerne bag dette lovforslag er glimrende. Det er da udmærket, at man kan få uddannelse i stedet for et jobtilbud, og det er da også udmærket, at man nu i en arbejdsløshedsperiode som en uddannelsesydelse stadig væk kan få den halve dagpengesats. Men når jeg har sagt det, har jeg en lang række indvendinger, som der i og for sig allerede er blevet gjort rede for.

For det første det tab, man økonomisk kommer ud for. Hvis man er på maksimal dagpengesats, så taber man jo faktisk 52.000 kr. Hvis man er på dim-satsen, taber man omkring 30.000 kr. Det er jo mange penge. Det vil sige, at i virkeligheden er det en form for en narresut, der ikke reelt vil være et tilbud til de unge, der bliver snakket om, især ikke de enlige mødre og de enlige forsørgere. Den anden dag gik argumentationen, da vi snakkede om reguleringen af dagpengesatserne, på denne måde: de, der har haft lidt, skal ikke have mere. De, der er på dimittendsatsen nu, har jo aldrig været vant til at have ret mange penge, de har enten haft en lav SU eller haft en lav elev- eller lærlingeløn. Nu vender man den lige pludselig om og siger, at de, der har haft en individuel sats, der måske ikke er helt oppe på 335 kr., men så dog på 300 kr. eller på 290–295 kr., skal tabe en enorm masse ved at gå på et uddannelsesstilbud.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at det ikke er et forslag, der er vores livret, men vi vil godt se positivt på det i udvalgsarbejdet – med de bemærkninger, der er kommet om de enlige forsørgere, og med bemærkningerne om, at arbejdsformidlingen kan trække uddannelsesydelsen væk igen, hvis man får et jobtilbud. Jeg vil godt ligesom socialdemokraterne spørge: hvorfor skal denne gruppe trækkes væk fra A-kasserne, og hvorfor skal ydelsen udbetales af arbejdsformidlingen?